

'Danish Night' er en institution på Reeperbahn, hvor der traditionen tro bliver præsenteret fire danske navne. Årets musikalske indtryk bestod af tyk 80'er romantik, rendyrket førsteklases pop og en bekræftelse i at det tyske publikum elsker rockmusik! En lun indian-summer-aften går over i historien, som en af de mest mindeværdige på Reeperbahn Festival, hvor Modern Talking er mere en ros end et fyord.

For 11. år i træk, var der inviteret til dansker-aften på Reeperbahn Festivalen, under titlen 'Danish Night'. Foruden fire koncerter med aktuelle danske bands, er aftenen også kendt for det store opbud af nationale og internationale branchefolk, der får pølser, øl og en god snak i gårdspladsen ved siden af spillestedet Indra.

Receptionen og de efterfølgende koncerter er igennem mange år blevet et tilløbsstykke, som nu er en institution på Reeperbahn. Festivalen og musikbranchen er glade for 'Danish Night', fordi det er en af de eneste receptioner, der formår at få en stort antal af nogle af musikscenens tungeste spillere til at dukke op.

Men malurten i bægeret er, at lørdagen på Reeperbahn Festival *også* er blevet tung. Fordi festivalens program er blevet udvidet så meget, at den nu kører i fire dage, fra onsdag til lørdag nat, er alle deltagere ved at være møre og trætte, når vi rammer den sidste dag - der traditionelt altid har været dagen, hvor den danske musik holder hof.

Networking

Man kan se det på folk. Man kan høre det på dem. Langt de fleste deltagere er mætte efter næsten konstant snak og musik i døgnets 24 timer. 'Jeg er mest træt af, at høre mig selv snakke', er der en der siger, mens en anden konstaterer, at han har holdt sig i ro det meste af dagen, for at have energi til at være med til 'Danish Night'.

For det er stadig er en populær reception og baggården er fyldt. Det er afslutningen på endnu en fed og inspirerende festival. I år også krydret med en smuk og lun sommeraften, hvor den højlydte latter fra det ene hjørne af gårdhaven, får lov til at hænge længe i det vindstille vejr. Andre taler lavmælt - hovedsproget er engelsk for langt de flestes vedkommende. Atmosfæren er god og der bliver varmet op til aftenens musikprogram inde på Indra, med Gents, Alexander Oscar, Rebecca Lou og The Entrepreneurs.

From mxd.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

The Entrepreneurs (foto: Sara Lindbæk)

The Entrepreneurs

Lige bagved trommeslageren Jonas Wetterslev, hænger Indras backdrop. Logoet er en elefant med en globus som baggrund - fornedet står der 'Where Beatles played first'. Indras legende er, at det var her, hvor Beatles spillede deres første koncert, da de landede i Hamborg i starten af 60'erne. Det virker ikke til, at Jonas tænker synderligt over det faktum, for bandet er gået på og er begyndt at høvle numre afsted. Samtidig med det, kæmper han en kamp med sveden der bliver kastet fra hans pande - for han sidder lige dér, hvor der ikke er ventilation - og Indra er fyldt til bristepunktet. Køen udenfor er flere meter lang og indenfor er temperaturen på vej mod kogepunktet.

'Dieses nächten...'. Længere når sanger Mathias Bertelsen ikke, før han må kapitulere med sit tyske. Han proklamerer, at man har tysk i danske skoler i fire til fem år, og det er dette der kommer ud af det. Publikum griner, finder sympatien frem overfor de tre danske musikere og som koncerten skrider frem, begynder flere og flere i salen også at gyngede med.

From mxd.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

Tyskland er glade for rockmusik - det skal aftenens næste band sætte en tyk streg under - men Entrepreneurs går også rent ind. Det er tydeligt.

De spiller skarpt denne aften. Alle riff og rytmer sidder lige hvor de skal. 45 minutters sæt. På sekundet. Sange fra albummet 'Noise and Romance', som enkelte tyskere kender - men også ældre sange og en enkelt ny, som de annoncerede kunne hedde 'Shattared', 'Mattered', 'Flattered' - de ved det ikke helt endnu. Det kunne være lige meget for publikum, for de var allerede overbeviste og alle var enige i, at dette var 'ein Knaller von ein Konzert'.

Rebecca Lou (foto: Sara Lindbæk)

Rebecca Lou

'Fyr den af', hylér en fra publikum, da rockbandet Rebecca Lou lige har fundet sig til rette på scenen. Mere lyd hører man ikke fra publikum, for de bliver overdøvet af en mildest talt grum og tung lyd fra bas, guitar og trommer. Der er dømt rock for fuld blæs, fra første fløjt. Foran scenen er der dukkede danskere op, der specifikt er kommet for at høre netop dette band og de synger med på næsten hver en strofe. Andre i folkemængden er blot nysgerrige

på hvad dette danske rockband kan levere. De når ikke engang at overveje, analysere og få to tanker til at hænge sammen - de bliver revet med af de tre mænd og ikke mindst Rebecca i front.

Det står lysende klart, at bandet her er kommet for at overbevise. De kan deres kram til fingerspidserne og deres tunge og hæsblesende punk bliver blandet med syng-med-venlige amerikansk-inspirerede rock numre - og publikum labber det i sig. Her viser sig den store forskel, på at spille i Danmark contra Tyskland. På hjemmebanen ville store dele af publikum være tilbageholdende i det meste af koncerten. Rockmusik har trænge kår i Danmark og klichéer fungerer ikke så godt. Men i Tyskland er de ikke helt så fordomsfulde. Her er der mere end rigelig plads til at foden kommer på monitoren og at bandet spiller sig fuldt ud, uden de mange pauser mellem sangene.

'Eins, Zwei, Drei, Vier'. Sangeren Rebecca skriger i mikrofonen, folks kroppe bevæger sig i takt til musikken og snart får de selskab, da Rebecca hopper ned fra den lille scene og skråler folk direkte op i deres åbne ansigter. Smilene er store. Applausen er større - og varmen er på dette tidspunkt næste uudholdelig. Alle kører ufortrødent videre - hvad enten man er publikum eller band. Bassisten Paw Skovby læner sig en anelse tilbage, når han får muligheden for det. Luften fra den ene ventilator, kan lige nå ham hvis han træder tre skidt tilbage og lægger hovedet bagover. Lucas Olierook har for længst hængt sin jakke på mikrofonstativet lige ved siden af hans trommer. Nu sidder han i gemmenblødt hvid skjorte.

From mxd.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

Joachim Holmgaard (foto: Sara Lindbæk)

I højre side virker guitaristen Joachim Holmgaard til at være i sin egen verden. I tråd med alt hvad der foregår i musikken, naturligvis. Ventilatoren i hans side er gået i stykker - men han virker bedøvende ligeglad. Han hamrer riffs afsted, i positioner hvor han nærmest er mere vandret end lodret og sammen med resten af bandet, giver han alt hvad han har - det er svært at gøre andet, med et så oplagt publikum foran sig. Rebeccas vokal er melodios når den skal være det - og skinger, når der er tryk på. Denne aften er deres første til 'Danish Night' og den første på en 10 dages turne, ned igennem resten af Tyskland inden deres sidste shows i Østrig.

From mxd.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

Alexander Oscar (foto: Sara Lindbæk)

Alexander Oscar

Der er en indlysende grund til, at varmen spiller en rolle i denne reportage fra Indra. Varmen gik ud over keyboard-spilleren Magnus Snorres computer - den kortsluttede mellem et par sange under koncerten med Alexander Oscar. Den unge sanger, har igennem sommeren haft en lang række koncerter, og han er efterhånden mere end vant til at stå på scenen - og lettere rutineret fik han talt til publikum, mens problemet blev lokaliseret. Computeren blev lukket ned og uden backtrack fortsatte koncerten, som intet var hændt.

'Den næste sang, er jeg virkelig stolt af - for det har givet mig muligheden for at spille koncerter, som her på Reeperbahn', fortæller Alexander, inden han og bandet starter 'Number', der igennem et par år har været flittigt spillet på radioer. Samtidig har den sang, sammen med en lang række andre numre fra debutalbummet 'Highs & Lows', der udkom tidligere år, været en afgørende faktor, til at Alexander Oscar i sommer landede en aftale med et af verdens største musikselskaber i Tyskland. Sangene - og bandets

From mx.d.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

liveoptrædender!

Alexander er født med et særligt øre for den gode popmusik. Alle sange taler til dansegulvet - og publikummet på Indra er skiftet ud. Fra de ældre og sortklædte rockfans til de yngre og primært kvindelige gæster, der under aftenens første sange, har mobilerne fremme alt imens de synger med på nærmest hver en strofe. Alexander er oplagt - det tekniske uheld slår ham ikke ud af kurs. Hans stil er fokuseret på at hver linje i hver en sang, kommer rigtigt ud - og han har et fokuseret blik på publikum - nøjagtig som første gang jeg oplevede ham live, på hans 20års fødselsdag på Smukfest i 2018.

Der bliver plads til en ny sang, der aldrig er blevet spillet live før. Den lander midt i et set, hvor der er sange som 'Coffee Table', 'Ocean View', 'Complicated' og 'Only Fools', hvor sidstnævnte er den første sang Alexander skrev, i alder af 16 år. Et entydigt bevis på, at han har et talent, der lover godt for tiden der kommer. Forpustet og lettet udbryder han 'Fuck, det var fedt at spille her', efter koncerten. Og når han har et så tjekket band, der spiller så fedt som det han har, er der ikke brug for nogen computer. Det var en, på alle måder, charmerende performance, der samtidig markerede det første gig for Alexander Oscar i Hamborg. I Tyskland i det hele taget.

Gents (foto: Sara Lindbæk)

Gents

Imens koncerterne bliver afviklet inde på spillestedet, bliver der pakket gear ud og væk omme bag Indra. Området består af grus og græs, med et par træer i den ene side. Her er fyldt med biler, og det er en stiløvelse i tetris, når bandbusserne skal frem og tilbage. Finde en parkeringsplads eller trille frem til rampen, hvor trommer, keyboards og guitarer skal ind eller ud. Pladsen deler Indra med det noget større spillested Grünspan, der ligger lige ved siden af - og her er der også fuldt program, med endnu flere busser til følge. Et mindre kaos udspiller sig flere gange i løbet af aftenen - uden at nogen eller noget kommer til skade.

Teknikkerne på Indra, har i mange år rost de danske bands, for at have ekstremt godt styr på deres udstyr og være professionelle i løbet af dagen, hvor der skal stilles op. Sådan er opfattelsen også i år. De fire navne, der skal optræde, hjælper hinanden med at bære ind og ud. Med at løse små problemer undervejs. Dog fortæller spillestedets stagemanager denne aften, at der i år er større produktioner med til Indra, end der plejer at være - og det egentlig er et problem. Stedet er slet ikke gearret til den type professionalisme. Men tingene er blevet løst i god ro og orden - så også bag scenen, er stemningen i top.

Den sidste produktion er overskuelig for alle. Den københavnske duo Gents stiller op med keyboard og effekter, hvor Theis Vesterløkke skal stå. Forest på scenen er en ensom mikrofon til Niels Fejrskov Juhl. Foran scenen er der også ensomt - i alle fald fem minutter før koncerten. Måske er det den før omtalte mæthed, der også har sneget sig ind blandt store dele af Reeperbahns publikum. Men som så mange andre gange før, ved koncerter på denne festival, siver folk op til scenen, bare 30 sekunder inde i koncerten.

Duoens tykke 80'er-inspirede sange fylder dansegulvet. To unge fyre skynder sig op forrest i salen, smider sine tasker og jakker inden de uden at tøve, kaster sig ud i en dans sammen. Andre danser også. Hvad enten de kender sangene eller ej, er de allerede dybt inde i musikken og Niels Fejrskov Juhl's stilsikre optræden. Hans vokal er dyb. Hans ansigtstræk er skåret knivskarpt. Hans bevægelser er afsmittende. Hele salen er med i løbet af ingen tid og hører sange som 'Human Connection, pt. 2' og 'Right on Time', der begge stammer fra det kommende andet album 'Human Connection', der er ude d. 11. oktober.

Lyden er perfekt til Indra, hvor der kan være plads til ca. 300 mennesker og selvom det er

From mx.d.dk: Eins, Zwei, Drei, FIRE fede danske koncerter

aftenens sidste koncert, er der stadig energi til dans og klapsalver, som Gents bevæger sig igennem deres 35 minutters koncentrerede set. Musikken virker også på de andre danske musikere, der tidligere har været på scenen. Især da sangen 'Young Again' bliver annonceret - en af Gents helt store indieklassikere sammen med 'Love is Tears'. 80'ers romantikken er i fuld flor, også hos den del af os, der er født i 70'erne og er vokset op på de største radiohits fra England og Tyskland.

En tysktalende mand i start-30'erne vender sig rundt til mig og understreger, at han kommer til at tænke på Modern Talking. Mange andre steder vil en reference til Tysklands største popsucces, med Dieter Bohlen og Thomas Anders være en skændsel. Men ikke her. Ikke i aften. Inspiration til musik kommer mange steder fra. Denne lørdag aften på Indra, var der ingen tvivl om, at musikken kom fra Danmark, som en del af 'Danish Night' - i 2019 et kvalitetsstempel på Reeperbahn Festival i Hamborg.